

neuroSHARE KARTY

KARTA 1

1. Heřmánek

2. Malina

3. Růže

4. Třešeň

KARTA 2

1. Kouř

2. Lepidlo

3. Česnek

4. Tráva

KARTA 3

1. Pomeranč

2. Borůvka

3. Jahoda

4. Cibule

KARTA 4

1. Chléb

2. Ryba

3. Sýr

4. Šunka

KARTA 5

- 1. Pažitka**
- 2. Máta**
- 3. Borovice**
- 4. Cibule**

KARTA 6: ČTENÝ TEXT

Když člověk poprvé vsadí do země sazeničku, chodí se na ni dívat třikrát denně: tak co, povyrostla už nebo ne? I tají dech, naklání se nad ní, přitlačí trochu půdu u jejích kořínků, načechrává jí lístky a vůbec ji obtěžuje různým konáním, které považuje za užitečnou péči. A když se sazenička přesto ujme a roste jako z vody, tu člověk žasne nad tímto divem přírody, má pocit čehosi jako zázraku a považuje to za jeden ze svých největších osobních úspěchů. Později je to už jiné; později člověk osadí svůj záhon s expertní nedbalostí, tak, a teď ukaž, co dovedeš. Když se některá sazenička nepovede, pokrčí nad ní rameny; je to její vina. A že ty druhé rostou, inu, to je samozřejmé; udělal jsem jim dobrou půdu, tak co; byl by jen holý nevděk, kdyby nerostly.

KARTA 7: TEXT POHÁDKY

Pohádka o perníkové chaloupce

Jeníček a Mařenka žijí v domečku se svým otcem a nevlastní matkou, která je na děti zlá a nenávidí je. Jednoho dne se žena rozhodne, že se nevlastních dětí zbaví. Poručí muži, aby děti odvedl do hlubokého lesa a nechal je tam svému osudu. Dřevorubec protestuje, ale své ženy se bojí, a proto nakonec souhlasí.

Druhý den ráno vezme otec děti do lesa. Zatímco kácí stromy, děti sbírají jahody a borůvky a když jim začne být zima, vrátí se k ohýnku kde na chvíli usnou. Když se probudí, všude je tma a nikde nikdo. Jeníček proto vyleze na vysoký strom, rozhlédne se, a když v dálce uvidí světélko, rozhodne se vydat tímto směrem.

Děti bloudí hlubokým lesem, až dojdou k chaloupce, která je celá z perníku. Jeníček s Mařenkou se hned pustí do jídla. Netuší, že v chaloupce žije zlá ježibaba, která je při okusování chaloupky ihned přistihne. Jeníčka zavře v chlívku, aby si ho vykrmila a snědla a z Mařenky udělá svou služku, která jí musí pomáhat s úklidem.

Jednoho dne se ježibaba rozhodne, že je čas Jeníčka sníst. Přikáže proto Mařence, aby roztopila pec. Po nějaké době ji poručí, aby zkontrolovala, jestli je pec už dost rozežhátá. „Ale když já nevím, jak se do pece leze. Můžete mi to ukázat?“ poprosí Ježibabu, která vůbec netuší, že jde o lest a do pece vleze. Mařenka pec zavře a ježibabu v ní zamkne. Potom osvobodí Jeníčka a spolu utíkají domů, jen co jim síla v nohou stačí.